

УДК 349.414 (477)

А. В. Ліпінська,

к. п. н., доцент кафедри документознавства та інформаційної діяльності КНУКіМ, м. Київ

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОРГАНІЗАЦІЇ ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

A. V. Lipinska,

*Candidate of Pedagogic science, assistant professor of the Records Management and Information Activity
Kyiv National University of Culture and Arts, Kyiv*

INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES IN THE ORGANIZATION OF INFORMATION AND ANALYTICAL SUPPORT PUBLIC ADMINISTRATION

У статті обґрунтовано та розроблено пропозиції з формування інформаційно-аналітичного забезпечення державного управління на основі використання сучасних засобів комп'ютерної та комунікаційної техніки.

It is led to and suggestions are developed after forming of the informatively and analytical providing of management by development of the use of modern facilities of engineering computing and of communication.

Ключові слова: *інформаційно-комунікаційні технології, державне управління, інформаційно-аналітичне забезпечення, інформаційна діяльність.*

Key words: *information and communication technology, public administration, information and analytical support, information activities.*

Постановка проблеми. Організація ефективного інформаційно-аналітичного забезпечення не може обмежуватися лише запитами «перших осіб» на отримання інформації, оскільки інформаційні інтереси осіб, які приймають рішення в органах державного управління, визначають, як правило, колом питань їх компетенції. Необхідність інтеграції інформаційної, аналітичної, експертної, прогнозової складових роботи всіх служб і регіональних органів державної влади та координація їхньої діяльності очевидні з погляду управління та ресурсного забезпечення.

Мета статті. Наголосити на необхідності застосування інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) у галузі державного управління, окреслити шляхи розвитку та стратегії запровадження цих технологій і систем, спираючись при цьому на досвід розвинених країн.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Недосконалість інформаційно-аналітичного забезпечення ускладнює та сповільнює обґрунтування і вибір конкретних напрямків господарського розвитку, збільшує ймовірність помилок, що є основною причиною низької ефективності використання ІКТ в організації державного управління (ДУ).

Дослідженнями різних аспектів використання ІКТ в управлінні та формування інформаційної інфраструктури займалися: В. Бакуменко, Л. Брожик, О. Картавцева, Я. Клейнер, Г. Климовицька, О. Козловська, О. Матвієнко, А. Морозов, Ю. Петруня, Я. Пушак, С. Чистов, О. Шумасва та інші.

Постановка завдання: обґрунтувати та розробити пропозиції з формування інформаційно-аналітичного забезпечення державного управління на основі використання сучасних засобів комп'ютерної та комунікаційної техніки.

Виклад основного матеріалу. Інформація у будь-якій діяльності відіграє роль орієнтиру, допомагає правильно оцінити обставини й умови, усвідомити мету майбутньої роботи, виділити проміжні цілі, сформулювати задачі та відшукати шляхи, способи та засоби їхнього розв'язання. Вона необхідна всім суб'єктам для прийняття правильного рішення щодо своєї діяльності, щоб знати, як треба взаємодіяти з державними та соціальними структурами, можливості ринку, правила підприємницької діяльності тощо. Володіння інформацією обумовлює конкурентну перевагу: вона допомагає створювати інший товар швидше, вищої якості та в більшому обсязі.

Актуальність проблеми підвищення ефективності ДУ за допомогою ІКТ не викликає сумніву, адже використання комп'ютерної та комунікаційної техніки підвищує якість і швидкість опрацювання та передавання інформації, потік якої

постійно зростає. Останніми роками значно виріс обсяг інформації, якою обмінюються органи ДУ, а також потік управлінських документів. Відповідні процеси спостерігаються і в сусідніх державах.

Причому інколи готується набагато більше документів і збирається інформації, ніж це потрібно для забезпечення процесів управління. Водночас відчувається нестача інформації, яка має уможливити здійснення аналізу нових тенденцій і суперечностей, що виникають у державно-управлінських відносинах у суспільстві. Це заважає поширенню ІКТ. У багатьох галузях необхідно поліпшити недостатньо ефективне використання ІКТ. Подекуди останні не використовують взагалі. Як відомо, рівень комп'ютеризації комерційних структур і громадян України значно нижчий, ніж у розвинених країнах. Тому ситуація з освоєнням ІКТ органами ДУ стала причиною справедливого занепокоєння українського суспільства. Інформаційно-технологічні нововведення у державному управлінні мусять мати комплексний характер, бути пов'язаними з одночасним і узгодженим використанням інформаційних, організаційних, правових, соціально-психологічних, кадрових, технічних, логіко-семантичних і багатьох інших факторів [2].

Застосування сучасних ІКТ в організації державного управління має незаперечні переваги:

- 1 швидкість виконання завдань;
- 2 висока якість роботи;
- 3 значний обсяг виконуваних завдань;
- 4 дотримання умов конфіденційності інформації;
- 5 раціональне виконання завдань завдяки використанню комп'ютерної техніки та відповідного програмного забезпечення.

ІКТ, проникаючи у галузь ДУ, трансформують її, забезпечуючи прозорість і відкритість державного управління. Системний характер, особливості підготовки та прийняття рішень, необхідність подолання бюрократизму та підвищення відповідальності потребують професіоналізації документно-інформаційного забезпечення і висувають вимоги до підготовки фахівців. Сьогодні відчутні протиріччя між «застарілим» професіоналізмом кадрів державного апарату та сучасними суспільними потребами, що зазнають змін у змісті підготовки майбутніх фахівців з документно-інформаційного забезпечення органів державної влади. Нові вимоги, які висуває державне управління, потребують урахування перспектив впровадження ІКТ у органах державної влади, посилення уваги до формування політичної, демократичної культури майбутніх фахівців.

ІКТ – технології опрацювання інформації, які складаються з сукупності технологічних елементів: збирання, накопичення, пошуку, передавання інформації користувачам на основі сучасних технічних засобів. Принципова відмінність ІКТ від виробничих технологій в тому, що вони містять елементи творчого характеру (людський фактор, який не підлягає регламентації та формалізації).

ІКТ, як один з основних інструментів взаємодії державної влади та суспільства, впливає на модернізацію ДУ. Зокрема, розроблено проект «Електронна Україна», прийнято Закони України «Про електронні документи та електронний документообіг», «Про електронний цифровий підпис», «Про доступ до публічної інформації», видано Постанову Кабінету Міністрів «Про порядок обнародування в мережі Інтернет інформації про діяльність органів виконавчої влади», сформульовано правові гарантії отримання громадянами відповідей на їхні запити до державних органів, встановлено терміни надання таких відповідей відповідно до закону «Про звернення громадян». В органах ДУ функціонують системи електронного документообігу, розвивається представництво органів державної влади у мережі Інтернет.

Реалізація цих програм потребує відповідного кадрового забезпечення – перш, за все, фахівцями інформаційного профілю у галузі управління документно-інформаційними потоками галузі ДУ. Зазначені фахівці мають бути орієнтованими на реалізацію процесу інформатизації у соціальному аспекті, спрямованого на систематичну реорганізацію і удосконалення, підвищення ефективності соціально значущої діяльності на основі використання ІКТ і інформаційних систем.

Діяльність державної влади як інформаційної системи залежить не лише від рівня підготовки кадрів державних службовців, але і їхнього вміння використовувати сучасні ІКТ, автоматизовані системи управління. Слід регулярно проводити заняття з підвищення кваліфікації управлінських кадрів, з урахуванням розвитку комп'ютерної, офісної, організаційної і комунікаційної техніки, навчати їх використанню технічних новинок у практичній роботі. Аналіз застосування сучасних ІКТ при здійсненні інформаційно-аналітичного забезпечення ДУ уможливило висновок про те, що основні резерви підвищення ефективності державного управління криються у поліпшенні використання всієї сукупності аналітичних методів, завдяки чому рішення, які приймають на різних управлінських рівнях, набувають більшої ґрунтовності.

ІКТ, безпосередньо впливаючи на суспільну комунікацію, несуть у собі потужний управлінський потенціал. Особливістю органів державного управління сьогодні є необхідність комплексного застосування сучасних форм і методів інформаційно-аналітичного забезпечення їх діяльності. Зокрема, це застосування ІКТ для підтримання прийняття рішень з метою забезпечення ефективного функціонування.

На сучасному етапі відбувається інтеграція інформаційних ресурсів, які генерують органи державного управління або відображають результати їх діяльності, з ІКТ, які сприяють ефективному розв'язанню проблем виконавчої влади, як однієї з гілок державного управління, у єдиний інформаційно-технологічний простір діяльності органів ДУ. Цілями формування та розвитку цього простору є [9, с. 62]:

- 1 забезпечення конституційних прав громадян на інформацію;
- 2 підвищення узгодженості рішень, які приймають органи державної влади;
- 3 підвищення рівня правової свідомості громадян шляхом надання їм вільного доступу до інформації;

- 4 надання можливості контролю діяльності органів державної влади з боку громадських організацій;
- 5 підвищення активності громадян шляхом надання їм рівної з державними структурами можливості користуватись відкритою науково-технічною, соціально-економічною інформацією, інформаційними фондами;
- 6 інтеграція зі світовим інформаційним простором.

Побудова та розвиток інформаційно-технологічного простору діяльності органів державного управління пов'язані з виникненням низки суперечностей як загального характеру, так і тих, що притаманні саме галузі ДУ. Це суперечності між [9, с.63]:

- характером процесів інформатизації суспільства та специфічними цілями використання і побудови технологічної й інформаційної підсистем інформаційно-технологічного простору;
- необхідністю реалізації громадянами конституційного права на доступ до інформації, забезпечення прозорості державного управління, зворотного зв'язку з громадянами та нерозвиненістю ІКТ, системи «електронного урядування», електронного документообігу, а також бар'єрами на шляху їх впровадження – освітніми, соціальними, фінансовими тощо.

На забезпечення інформаційних потреб громадян і забезпечення прозорості державної влади в умовах інформаційного суспільства впливає інформаційна нерівність – нерівність у доступі до ІКТ, яка спричиняє поглиблення інших видів нерівності – економічної, соціальної, культурної.

Існує тісний взаємозв'язок інформаційної нерівності й інших суспільних проблем: економічні, соціальні, культурні, вікові, регіональні проблеми викликають і поглиблюють інформаційну нерівність, яка сприяє диференціації суспільства за цими показниками. Інформаційна нерівність, як явище, певною мірою притаманна будь-якій країні світового співтовариства. Сьогодні зростає розрив у розвитку та використанні ІКТ між розвиненими країнами та рештою країн світу, між різними верствами населення всередині країн – багатими та бідними, молоддю і людьми похилого віку, здоровими порівняно з людьми з особливими потребами тощо. Інформаційна нерівність визначає здатність країн або верств населення у певних межах використовувати, адаптувати, генерувати та поширювати знання.

Інформаційна нерівність має кілька вимірів. У глобальному масштабі розподілення Інтернет-вузлів за регіонами світу, порівняно з розподіленням населення, дуже нерівномірне. Така різниця сягає двох, а іноді трьох порядків, стає перешкодою для подальшого розвитку міжнародної співпраці, торгівлі й узагалі економічного та політичного розвитку планети.

Ще один вимір інформаційної нерівності полягає в тому, що 80% обсягу інформаційного та програмного продукту в світі сьогодні створюють англійською мовою. Це зумовлює гостру потребу у формуванні в більшості країн чи регіонів світу власних інформаційних середовищ, за умови їх сумісності. Завдяки цьому доступ до інформаційних ресурсів для значної кількості населення світу значно розшириться. Останнім часом, у супереч тенденціям, дуже активізувався процес формування великих груп людей, які спілкуються у мережі Інтернет однією мовою, попри їхню належність до тієї чи іншої країни.

На жаль, у розподіленні користувачів мережі Інтернет за мовною ознакою немає великої етнічної групи людей, яка могла та бажала б спілкуватися у мережі Інтернет українською мовою. Тому є потреба в якнайшвидшому відтворенні українською мовою операційної системи Windows і інших програмних продуктів компанії Microsoft.

Інформаційна нерівність існує і всередині окремих країн, що визначає її наступний вимір. Технологічні зміни призводять до того, що деякі групи населення, які й так були позбавлені сучасних можливостей цивілізації, відокремлюються від елітної частини населення ще більше, а частка перших у більшості країн світу постійно зростає. До цієї групи, насамперед, належать сім'ї з невеликими статками, селяни, люди похилого віку, люди з особливими потребами, а в деяких країнах – ще й представники етнічних меншин і жінки.

Інформаційна нерівність наявна і в Україні. З одного боку, наша країна належить до групи 50 найбільших країн за кількістю населення і за площею території, але за індексом телекомунікаційної підготовленості вона посідає лише 70-те місце серед 80 країн, оцінених за цим критерієм. У нашій країні інформаційні ресурси та їх користувачі розподілені нерівномірно. Один з ключових аспектів інформаційної нерівності – обмеженість вільного доступу громадян до мережі Інтернет. В Україні кількість користувачів мережі Інтернет збільшується, зростає кількість Web-ресурсів у національному сегменті. Однак, лише біля 1% населення країни може скористатися тими можливостями, що надає система електронного урядування. Кількість користувачів на кінець 2011 року становила 15.400.000, Україна перебувала на 30 місці серед країн-користувачів мережі Інтернет (для порівняння: у 2003 році на 46 місці; дані з сайту: <http://uk.wikipedia.org/wiki>). Країнами-членами ЄС виявлені основні причини інформаційної нерівності у використанні мережі Інтернет.) [9, с. 65]:

1. Фінансові причини: висока вартість комп'ютерної техніки та доступу до мережі Інтернет.
2. Відсутність навичок роботи на комп'ютері й у мережі Інтернет.
3. Технічні причини: відсутність комп'ютера на робочому місці; робота у мережі Інтернет досить складна; немає доступу до неї вдома.
4. Інші причини: відсутність часу та корисного контенту в мережі тощо.

Функції системи інформаційно-аналітичного забезпечення визначають наявними можливостями ІКТ і засобів комп'ютерної техніки. Основні з них:

- надійне зберігання й оперативний доступ до документальної та довідкової інформації;
- автоматизована підтримка складних процедур опрацювання інформації;
- зовнішні та внутрішні комунікації, підтримка доступу до віддалених інформаційних фондів.

Інформаційно-технологічний простір забезпечення діяльності органів ДУ потребує інтеграції, є складним

утворенням, пов'язаним з завданнями інформаційної діяльності, з потребами забезпечення сучасного демократичного рівня відкритості державного управління та зі станом готовності фахівців всіх рівнів до використання ІКТ. Фахівці з інформаційного забезпечення ДУ виконують інтегруючу функцію між системою державного управління та громадянами у процесі застосування ІКТ.

Однак, незважаючи на складну економічну ситуацію. Україна має високий науково-технічний рівень у галузі ІКТ. Українськими вченими було сформовано наукову базу для створення вітчизняних інформаційно-аналітичних систем, зокрема, системи серії «Рада» для Верховної Ради України, системи підтримання виборчого процесу, ситуаційних центрів різного призначення, Центру оперативного реагування на кризові ситуації тощо.

Ефективність роботи системи ДУ залежить від рівня взаємодії з громадянами та підприємствами, якості роботи кожної установи, взаємодії органів влади між собою. Розвиток відповідної технічної бази не вирішить усіх проблем у системі державного управління, але може істотно підвищити ефективність її роботи на різних рівнях. Адаптація застосування ІКТ супроводжується оптимізацією організаційних процедур, що робить їх простішими. Мережні комп'ютерні системи, сучасні засоби зв'язку складають основу технічного забезпечення органів влади. Комп'ютерні системи значно прискорюють роботу на найскладніших ділянках діяльності, наприклад, під час аналізу й оцінювання оперативної обстановки за надзвичайних ситуацій, опрацювання соціально-економічної інформації, підготовки звітів, формування оперативних доповідей і довідок [2].

Сутність проблеми полягає в тому, що прийняття управлінських рішень здійснюють конкретні люди під впливом значної кількості зовнішніх і внутрішніх факторів. Нагальною є необхідність у єдиній структурі для реалізації інформаційно-аналітичної взаємодії, координації діяльності органів влади, що організаційно утворюють інформаційно-аналітичну мережу в їх системі. Вона формується на базі двох сегментів – внутрішнього, який включає мережі або комунікаційні вузли місцевих державних адміністрацій і органів місцевого самоврядування, та зовнішнього, який включає мережі та комунікаційні вузли інформаційних центрів різної підлеглості та різного профілю, наукових установ і навчальних закладів, господарських суб'єктів різних організаційно-правових форм, банків, аудиторських і консалтингових фірм, інвестиційних компаній і фондів [8]. Функціонування такої мережі може забезпечити вирішення з мінімальними витратами таких завдань [1, с.59]:

- здійснення аналізу ситуації, відстеження стану та виявлення проблем життєдіяльності;
- оперативна підготовка альтернативних варіантів розв'язання управлінських завдань з використанням різних методик, технологій, залученням сторонніх незалежних експертів;
- формування інформаційного фонду з широким спектром матеріалів з різних проблем і створення умов для оперативного мережного відкритого доступу до цих матеріалів.

Структура, якій доручають створення і супроводження інформаційно-аналітичної системи, має бути система, покликана виражати інтереси, координувати діяльність, організовувати розв'язання конкретних завдань для органів влади й управління [13, с.83]. Їй доцільно поставити в обов'язки:

- 1 формування і здійснення в країні політики інформатизації, яка максимально враховує інтереси органів управління та привабливої для всіх учасників різноманітних програм і проектів як потенційних абонентів інформаційно-аналітичної мережі;
- 2 створення і забезпечення системи інформаційної безпеки, регламентації доступу до інформації;
- 3 адміністрування, нормативне забезпечення діяльності інформаційно-аналітичної системи.

Систему інформаційно-аналітичного забезпечення доцільно будувати на основі аналізу предметної галузі управління та виокремлення пріоритетних програмних настанов, які враховують інтереси держави й окремих регіонів. Стратегічний рівень припускає виявлення проблемних питань у різних галузях діяльності, аналіз і прогноз довгострокових тенденцій соціально-економічного розвитку; аналіз і прогноз соціально-політичних тенденцій і створення системи врівноваження різних проявів політичної активності. На даному рівні генерують методи вирішення проблем, розробляють підходи, оптимізують моделі та сценарії розвитку [8].

На оперативному рівні здійснюють моніторинг і аналіз поточного стану елементів соціально-економічної та суспільно-політичної галузей, формують плани реалізації концепцій, моделей і сценарії розвитку, проводять оперативний контроль і коригування виконання планів [6, с. 235].

Надзвичайне управління припускає одночасно запобігання екстремальним ситуаціям, створення сценаріїв їхнього виникнення та розвитку, постійний моніторинг характеристик і показників потенційно небезпечних природних, техногенних, соціально-політичних факторів і забезпечення організаційно-технічних питань здійснення управління в екстремальних умовах [8].

Специфіка інформаційної діяльності в органах влади полягає в тому, що вона є елементом системи та процесу управління. Тому тут переважають внутрішні обмеження системи щодо часу підготовки матеріалів, їхньої повноти, вірогідності, обґрунтованості, відповідальності виконавця. Відповідно, основна увага приділена не лише глибині й оригінальності опрацювання проблем, але і їхній оперативності й ефективності. По суті, це робота експертних колективів, які постійно виникають і розпадаються залежно від поточного завдання.

Необхідно усвідомлювати, що в різні періоди поточна форма завдань може змінюватися, керівники мають визначати не лише надзвичайні та середньострокові завдання, але й завдання стратегічного прогнозу та планування. З часом так і станеться, адже включення інформаційно-аналітичних підрозділів до структури органів державного управління – явище достатньо нове для практики ДУ, а, відтак, форми та методи їхньої роботи, місце та роль у підготовленні управлінських рішень визначають поступово, зокрема з використанням сучасних ІКТ.

Поступовий розвиток і організаційне оформлення інформаційної діяльності вимагає вдосконалення структур, технологій, методологій та методик її проведення. У регіональних органах влади є можливості замовляти академічним інститутам дорогі теоретичні дослідження. Зазвичай ідеться про залучення окремих експертів (невеликих груп дослідників), здатних застосувати знання та технології у спільній роботі зі співробітниками інформаційно-аналітичних підрозділів. Одночасно істотно підвищують вимоги до загальної ерудованості, поінформованості, навченості, мобільності цих працівників, які є постійно діючими експертами на своїх робочих місцях.

Актуальною стає чітка взаємодія інформаційно-аналітичних структур усіх рівнів ДУ. Усе активніше вилучають з практики управління дублювання робіт зі збирання, опрацювання, зберігання однотипної інформації [4, с.435]. До розв'язання інформаційно-аналітичних задач підключають регіональні структури центральних міністерств і відомств. При цьому на практиці виникають досить непрості питання, пов'язані з повноваженнями, відповідальністю, погодженістю дій, звітністю, що вирішують по-різному.

Розширення функціонального набору до можливостей проведення автоматизованих аналітичних досліджень звичайно пов'язують з забезпеченням математичного моделювання ситуацій, використанням ІКТ. Але досвід фундаментальних наукових і практичних робіт (як вітчизняний, так і зарубіжний) поки що мало використовують у практиці роботи органів державного управління.

Це пов'язано переважно з тим, що при розробленні складних математичних моделей задачі, що підлягають розв'язанню та критерії оцінювання результатів рішень, як правило, формують заздалегідь. У практиці проведення аналітичних досліджень у органах ДУ, особливо у галузі суспільно-політичних і соціально-економічних проблем, найбільші труднощі в організації дослідження складає саме постановка та формулювання проблеми [5, с.355].

Звичайно постановку проблеми здійснюють на вербальному рівні у вигляді якісного опису ситуації. Відповідно, розпливчастість описів і їхня нечіткість визначає високий ступінь залежності від суб'єктивних особливостей постановника завдання аналітичного дослідження і від суб'єктивних критеріїв оцінювання результатів прийнятих рішень, а також характеризують сильним впливом на процес підготовки та прийняття рішень.

Використання ІКТ також є можливим при проведенні аналітичних досліджень, заснованих на збиранні та поданні евристичних експертних знань і прецедентів із ситуаційними аналогами. Основною проблемою при цьому є об'єктивне оцінювання результатів і можливість подальшого використання створеної інформаційної системи незалежно від експертів, що брали участь у відпрацюванні технології і створенні інформаційної бази прецедентів [8].

Можливість зміни експерта під час прийняття рішень у регламентованих проблемних галузях передбачають у інтелектуальних інформаційних системах, особливо щодо експертних систем, заснованих на знаннях. При цьому задачі зважують у межах певної параметрично керованої інструментальної оболонки й апріорно створюваної бази знань.

Висновки. Отже, на інформаційно-аналітичні підрозділи органів ДУ покладають виконання функцій залучених експертів, подання результатів аналітичного дослідження, а не безпосередньо реалізація аналітичних технологій. Проте аналітична функція інформаційного середовища вимагає оцінювання значущості, вірогідності, повноти джерел інформації. Необхідність постійного отримання актуальної інформації спонукає до відстеження й аналізу якості отриманої інформації, створення власних інформаційних аналітичних продуктів. Постійною функцією є також інтерпретація інформації, наданої особами, які приймають рішення. Рішення приймають не лише на основі логіки, але і з урахуванням людської поведінки, що розуміють інтуїтивно, мислення, етичних і естетичних поглядів, законів гармонії. Врахувати та реалізувати ці аспекти у вигляді ІКТ зараз майже неможливо, та й недоцільно. На основі сказаного вище можна зробити висновок, що в Україні потрібно створити систему інформаційного забезпечення органів державного управління саме як взаємопов'язану та відповідним чином організовану сукупність правових, інформаційних, методичних, програмно-технічних і технологічних компонентів, що забезпечують необхідний рівень якості управлінських рішень, які приймають за рахунок раціонального використання інформаційних ресурсів і ІКТ.

Література.

1. Бакуменко, В.Д. Формування державно-управлінських рішень: проблеми теорії, методології, практики [Текст]. – К.: Вид-во УАДУ, 2000. – 328 с.
2. Брожик, Л. Інформаційні технології та ефективність державного управління [Текст] // Персонал. – 2007. – № 8. – С. 81–84.
3. Інформаційно-аналітична діяльність у сфері державного управління [Текст]: методичні рекомендації / [уклад. О.О.Шумаєва, О.О.Васильєва]. – Донецьк: Донецький обласний центр перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, 2012. – 40 с.
4. Картавцева, О. Формування ринку інформаційних послуг в органах державної статистики [Текст] // Вісн. УАДУ. – 2000. – № 2. – С. 434-439.
5. Клейнер, Я.С. Принятие управленческих решений: уточнение понятий [Текст] // Сб. науч. тр. «Социальный менеджмент и управление информационными ресурсами»: серия «Государственное управление», т. III, вып. 17. – Донецк: ДонГАУ, 2002. – С. 353-358.
6. Климовицька, Г.Ю. Інформаційно-аналітичне забезпечення управління підприємництвом в регіоні [Текст] // Зб. наук. праць «Економіка, менеджмент, підприємництво». – Л.: СНУ ім. Володимира Даля, 2005. – № 11. – С. 234-237.
7. Климовицька, Г.Ю. Регіональні особливості інформаційно-аналітичного забезпечення управління підприємництвом [Текст] // Актуальні проблеми економіки. – К.: НАУ, 2005. – № 2(32). – С. 172-176.
8. Козловська, О.С. Інформаційні технології в організації інформаційно-аналітичного забезпечення державного

управління [Електронний ресурс] // http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Nvamu_upravl/2011_2/31.pdf

9. Матвієнко, О.В. Інформаційне забезпечення державного управління [Текст]: навч. посібник. / О.В. Матвієнко, М.Н. Цивін. – К.: Центр учбової літератури, 2010. – 152 с.

10. Морозов, А.О. Запровадження інтелектуальних інформаційних технологій для систем підтримки прийняття рішень [Текст] / А.О. Морозов, В.Л. Косолапов, Л.В. Ромашкина і ін. // Науково-технічна інформація. – 2003. – № 3. – С.36-41.

11. Петруня, Ю.Є. Прийняття управлінських рішень [Текст]: навч. посіб./ Ю.Є. Петруня, В.Б. Говоруха, Б.В. Літовченко. – 2-ге вид. – К.: Центр учбової літератури, 2011. – 216 с.

12. Пушак, Я.Я. Регіональні особливості формування інформаційно-аналітичного забезпечення розвитку підприємництва [Текст]: автореф. дис. ... канд. економ. наук / Ін-т регіон. досліджень. – Львів, 2002. – 22 с.

13. Чистов, С.М., Державне регулювання економіки [Текст] / С.М. Чистов, А.Е. Никифоров, Т.Ф. Куценко. – К.: КНЕУ, 2000. – 316 с.

References.

1. Bakumenko, V.D. (2000), "Formation of public-management solutions: problems of theory, methodology, practice", Izd UAPA, Kyiv, Ukraine.

2. Brozhyk, L. (2007), "Information technology and efficiency of public administration", Staff, vol. 8, pp. 81-84.

3. Shumayeva, O.O. and Vasylyeva, O.O. (2012), "Informational and analytical activities in the sphere of state management: guidance", Donetsk regional center of retraining and advanced training of employees of state authorities, Donetsk, Ukraine.

4. Kartavtseva, O. (2000), "Formation market information services in government statistics", Visnik UAPA, vol. 2, pp. 434-439.

5. Kleiner, J.S. (2002), "Management decisions: clarification of concepts", Coll. scientific. tr. "Social management and management of information resources": a series of "Public Administration", Don. State Agrarian University, vol. 17, pp. 353-358.

6. Klymovytska, G.U. (2005), "Information-analytical support management business in the region", Collection. Science. papers "Economics, Management, Entrepreneurship", Dreams them Vladimir Dal, vol. 11, pp. 234-237.

7. Klymovytska, G.U. (2005), "Regional features information and analytical support business management", Actual problems of economy, NAU, vol. 2 (32), pp. 172-176.

8. Kozlovsky, A.S. (2011), "Information technologies in organization of information and analytical support governance", [Online], vol. 2, available at: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Nvamu_upravl/2011_2/31.pdf.

9. Matvienko, O.V. and Tsyvin, M.N. (2010), "Information support of the government: teach. Guide", Center of educational literature, Kyiv, Ukraine.

10. Morozov, A.A. Kosolapov, V.L. Romachkin, L.V. and others (2003), "The introduction of information technology for intelligent decision support systems", Scientific and technical information, vol. 3, pp. 36-41.

11. Petrunya, J.E. Govorukha, V.B. and Litovchenko, B.V. (2011), "Management decisions", 2nd ed, Center of educational literature, Kyiv, Ukraine.

12. Puschak, Ya.Ya. (2002), "Regional features of formation of information and analytical support enterprise development", Ph.D. Thesis, economy Science, Institute regional Research of Lviv, Lviv, Ukraine.

13. Chistov, S.M. Nikiforov, A.E. and Kutsenko, T.F. (2000), "State regulation of economy", KNEU, Kyiv, Ukraine.

Стаття надійшла до редакції 04.10.2015 р.